

sat igennem, som Befolkningen har Trang til og Interesse for.

Berntsen: Jeg skal ikke komme ind paa det lange Foredrag, som vi i Dag hørte fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgtreds (Korsgaard), men saa vidt jeg forstod Indledningen af det ærede Medlems Foredrag, saa rettede han en Bæbrejdselse, lad mig sige en mild Bæbrejdselse, mod Flertallet i dette Ting, fordi det ikke med større Hurtighed havde fremmet den foreliggende Sag. Da jeg har været Formand for det Udvalg, der har behandlet Sagen tidligere, maa jeg kvittere for Modtagelsen af denne Bæbrejdselse, men til min Undskyldning skal jeg samtidig anføre, at Rigsdagen i det hele taget har taget med overordentlig Langsomhed paa denne Sag. Første Gang et Forslag af den Art forelaa for Rigsdagen, var i Samlingen 1890—91. Da forelagde Justitsministeren sit Forslag for Landstinget, og der blev det liggende i den nævnte Samling, uden at Landstinget afgav nogen Betænkning. I Samlingen 1891—92 gentog Ministeren sit Forslag, og da afgav Landstinget Betænkning samt sendte Lovforslaget til Folketinget. Folketinget bar sig da ad paa samme Maade som Landstinget. Det tog Hvil det første Aar og brugte dette til at se paa Sagen, sætte sig godt ind i den, drøfte den i et Udvalg, som dog ingen Betænkning afgav. I 1892—93 afgaves der en Betænkning, og Resultatet af den var, som nu meddelt af den ærede sidste Taler, at Flertallet samlede om et Forslag til en motiveret Dagsorden. Sagen staar altsaa saaledes, at der fra Justitsministerens Side ønskes uden Forbindelse med nogle andre Sager vedrørende vort Medicinalvæsen, et overordnet Sundhedsraad, medens Flertallet af Udvalget, jeg antager i Tilslutning til Tingets Flertal, har ønsket, at man samtidig skulde se at faa en Ordning af vort Apotekervæsen og vort Embedslægevæsen i det hele taget. Det glæder mig herester, at den ærede Minister i Hjør forelagde et Lovforslag, der var et lille Skridt i Retning af en Forbedring af Apotekerforholdene, og, saa vidt mig bekendt, er der ogsaa nedsat en Apotekerkommission. Maaske den nok er sammensat af lovlige mange Apotekere, hvad jeg dog ikke nu skal komme ind paa, men det er jo at vente, at den nedsatte Kommission vil fremkomme med en Indstilling, der kan blive Genstand for nærmere Prøvelse og Overvejelse her i Tinget i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag. Det er altsaa vel muligt, at vi nu ere paa Vej til at kunne mødes. Men for at faa noget ud

af denne Sag, tror jeg rigtignok, at der maa vises Imødelommen fra den højtærede Ministers Side over for de Døtter og Krav, som dette Ting og sikkert Befolkningen i Forening med dette Ting stiller med Hensyn til Apotekervæsenet og Lægevæsenet. Jeg skal som de foregaaende ærede Talere anbefale Lovforslagets nærmere Prøvelse i et Udvalg og ønske, at det maa lykkes, at komme til Forstaelse om det mellem Tinget og Ministeren.

Justitsministeren (Melleman):

Den første ærede Taler (Korsgaard) gjorde adskillige Bemærkninger til Lovforslaget, og flere af dem kunde maaske nok fortjene Overvejelse, navnlig de Bemærkninger, han gjorde med Hensyn til Lovforslagets formelle Ordning af Stoffet. Det er imidlertid af den Slags Punkter, man nok vil komme til Enighed om. Men i øvrigt led den ærede Talers Bemærkninger af den Mangel, at de viste, at den ærede Taler slet ikke kender denne Sags Historie. Dersom han nemlig gjorde det, vilde han derigennem kunne have haft en Forklaring paa, hvorfor Lovforslaget netop er, som det er, og ikke anderledes. Hvad for det første Forslaget angaaende selve Sundhedsraadets Sammensætning angaar, er det en i mange Herrens Tider drøftet Sag. Der var en lang Kæffe Aar, hvor man mente, at det rigtige var, at have en Medicinaldirektør i Spidsen og ikke andre, saaledes, at man her gennemførte et lignende System som det, man ellers har i Ministerierne, altsaa en Enkeltmandsstyrelse i Modsetning til en Kollegialstyrelse. Dette er imidlertid et Standpunkt, som man fra alle Sider har opgivet i de senere Tider, og det har man navnlig gjort af den Grund, at Lægevidenskaben har antaget en saa overordentlig stor Udstrækning, at der ikke længere kan tænkes at findes nogen Mand, som har tilstrækkelig Oversigt over det hele. Denne Videnskab deler sig i saa mange Faggreninger, at et virkelig sagtyndigt overordnet Sundhedsraad maa have Sagskredsens repræsenteret paa mere end et Omraade. Derfor have Meningerne blandt Lægerne, saa vel som ogsaa blandt de Lægemænd, der særlig have hushæft sig med Spørgsmaalet, i de senere Tider vendt sig i den Retning, at det er nødvendigt at have et Kollegium, en af flere Personer sammensat Styrelse. Derfor er det, at Lovforslaget gaar ud paa, at der skal være en Medicinaldirektør, og ved Siden af ham to Medicinalraader, hvilke tre altsaa skulle udgøre det egentlige administrative Kollegium. Men foruden den egentlige administrative Virk-